

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 128.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК.

ЧЕТВЕР, 5-го ЧЕРВНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

THURSDAY, JUNE 5, 1980

No. 128. VOL. LXXXVII.

У Нью-Джерзі відбулася конференція у етнічних справах

Нью-Брансвік, Н.Дж. (Д.Рак). — За старанням губернатора Етнічної Ради, що очолює Витовт Кіпель, відбулася одностороння етнічна конференція 24-го травня ц.р. у залах Осередку Студії Праці Раттерського університету в Нью-Брансвіку, з участю біля ста осіб з різних етнічних громадстейту. Етнічна Рада — так для пригадки — була створена 11-го квітня 1978 року, з ексективного розпорядку губернатора Брендана Бірни і початково складалася з 16-ти членів іменованих по партійній лінії, та кількох членів адміністрації, що входять до уряду а зв'язковим до губернатора є Стівен Річер, урядовий директор відділу підпорядку і туристики при Департаменті Праці. Тепер Рада має тринадцять членів, між котрими є Камілія Смородська, назначена на дворічну каденцію.

Фактичний провід конференції належав представникам стейтської адміністрації в особах: Стівен Річер і Барбара Тейлор, етнічний координатор (також з Департаменту Праці). В програмі конференції входили три ділянки — шкільництво-едакація, засоби масової інформації, і міграція, що були предметом трьох панелей. Панелістами були переважно професійні сили по даній ділянці, (професори, журналісти, фахівці з урядових кіл (федеральних і стейтських), та деякі члени етнічної ради. Доводилося приїждати на конференцію в дискусії і в формуванні рекомендацій.

У офіційній частині брав участь президент стейт-сенату, Йосиф П. Мерліно, який привітав учасників в імені і в заступстві губернатора, а під час обідньої перерви промовцем був Едуардо Гарсія, з Кривої Ради для справ місцевого в Вашингтоні, також в заступстві д-ра Стівен Аелло, асистента президента для етнічних справ.

Підставою панелі були писані тексти, доволі яких панелісти розвинули свої

усні доповіді і коментарі. Перший панель на тему шкільництва/едакації, що ним проводив Генадій Клименко (росіянин), член Етнічної Ради, мав сім панелістів. Тему розвідки „Про етнічне знання“ опрацював д-р Дієго Кастеляно, директор бюро ЕЕО (в департаменті едакації) як напрямком в шкільній системі, щоби при допомозі етнічних студій виховати молоді з розумінням для плюралістичної суспільності. Крім цього учасники одержали друкований вичерпний звіт з п'ятихвилинного Едукаційного комітету при Раді, що його очолює Камілія Смородська, за підписом також членів підкомітету: Зенона Онуфрія і Романа Забігача. К. Смородська долучила також й рекомендації, що відносилися до продовження праці підкомітету над переглядом шкільних підручників для науки про Східню Європу і Совєтський Союз, та домагання відносно належної оцінки науки в доповнюючих етнічних школах. Ці пропозиції описали доповнено додатовими рекомендаціями в ділянці шкільництва/едакації, що їх кінцева збірна сесія адоптувала.

Другий панель — розглядав відношення засобів масової інформації до проблем етнічності, а підставою до дискусії дав артикул Віліяма С. МекКреді з Чикагського університету п.з. „Етнічна спадщина: Сучасне питання“. Його коментарі і кінцеві висновки дали підставу до оформлення рекомендацій по лінії домагань, щоби засоби масової інформації виказали більше знання і зрозуміння для етнічності, а відкинули упередження, дискримінацію, і стереотипну оцінку, мовляв — етнічність це „страви, танки і дивні строї“. До стейтської адміністрації спрямовано домагання, щоби створити платформу для вимірювання між цими чинниками і етнічними громадами, а також осередок етнічних інформацій, якими могла б

(Закінчення на стор. 4)

ГРУПА АМЕРИКАНЦІВ ПРИБУЛА ДО ТЕГРАНУ НА „ТРИБУНАЛ“

Тегран, Іран. — Сюди прибула група зложена з десяти американських громадян на чолі з колишнім головним прокуратором ЗСА Ремієм Кларком з метою взяти участь у судженні ролі ЗСА в Ірані на протязі трьох декад.

У своєму виступі Кларк почав з оправдання іранської революції. На його думку, та революція це „чудо нашої доби“ і є вона повністю оправдана. Так само, на думку Кларка, „захоплення закладників є зрозумілим, воно кероване людськими мотивами. Бог бачить, що це зрозуміле, але все таки воно не справедливе“.

Після цього Кларк намагався представити Америку, американських громадян і політику в світі, приєднаною до лідерів сучасної іранської революції: „В'єтнам, а плучу над В'єтнамом... Хто був Аллен Даллес? Де є Керміт Рузвельт (працівник Сі-Ай-Ей, який допоміг Шахові під час спроби перевороту Моссадеха)? Де є Річард Гелмс або Генрі Кіссінджер, або Річард Ніксон? Після таких риторичних питань Кларк сказав, що дальше „притримування закладників відхиляє увагу Шаха, негідника цього акту...“

Накінєць Кларк попросив „звільнити тих 51-ох людей“, а теж запропонував себе на місце закладників.

На тій самій конференції також виступали делегати з Югославії, Західної Німеччини і Італії. Всі вони вимагали звільнення закладників.

СССР ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІДТЯГНУТИ ВІЙСЬКА З АФГАНІСТАНУ

Москва. — До Москви прибув індійський міністр закордонних справ Нарасіма Рао, ціллю якого є добитися переговорів із совєтським урядом звільнення Афганістану від со-

ветської окупації та гарантії його кордонів і незалежності.

Усі дотеперішні спроби індійського уряду включно з виразними вимогами прем'єра Індіри Ганді дотепер не дали ніякого успіху. Навпаки, на вітальному бенкеті в честь Рао міністр закордонних справ СРСР Андрей Громико, як повідомляє пресове агентство Ройтерс, заявив, що треба погодитися „з існуючими реальностями“ та перестати займатися „безнадійними“ завданнями. Громико заявив: „Всілякі дискусії відносно цього (окупації Афганістану), всілякі проби втручання у внутрішні справи Афганістану, є безпредметні“.

Хоча після такої офіційної заяви ледве чи можна сподіватися якихсь позитивних вислідів із поїздки Рао, та він все таки продовжує з'ясувати позиції індійського уряду в цій справі.

Індії йдеться в першу чергу про власну безпеку. Присутність совєтських військ на кордоні Пакистану, з яким Москва є в дуже поганих відносинах і супроти якого вона зовсім не скриває своїх неприязних намірів позбавляють Індію того захисту, який давав колись цій країні вільний Афганістан.

Індія пропонує, щоби після виходу совєтських військ великодержави ЗСА, Китай і СРСР гарантували недоторальність кордонів Афганістану та зобов'язалися не вмішуватися у його внутрішні справи. Йдеться про фактичну неутральність. Китай і ЗСА попозицію згідні на таку пропозицію, єдиний СРСР відхиляє її категорично, присутність бо совєтських військ в Афганістані є підставою стратегії СРСР і її дальших агресивних планів у тому обширі.

В ЯКУТСЬКУ СУДЯТЬ ВЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА

Нью-Йорк, Н.Й. (Пресова служба ЗП УГВР). — У вівторок, 3-го червня, почався у Якутський суд над Вячеславом Чорноволем, який після семирічного ув'язнення у Мордовських таборів, перебував на засланні в Якутській АССР. Цим разом його судять не за політичні провини, але за спробу „згвалтувати якусь жінку“, отже за статтею 117 Кримінального кодексу УССР. У цій статті говориться:

„Згвалтування, тобто статеві зносини з застосуванням фізичного насильства, погрози, або використанням безпорадного стану потерпілої — карється позбавленням волі на строк від трьох до восьми років“.

Злочин „згвалтування“ Чорноволі набув чинності 8-го квітня в місті Мирний, куди його викликали з Норбін, де він перебував на засланні. А викликали його туди під приводом поладнання якоїсь формальної справи, що, як згодом стало ясно, вчинено з планом провокації.

Безпосередньо перед судом Чорноволі, його відвідувала його дружина Алена, але немає даних про те, чи вона знала про день про-

Вячеслав Чорновол

цесу, поскільки суд закритий. Невідомо також, чи пошастило дістатися на процес адвокату з Москви, тому що останньою органи КГБ заставляють адвокатів відмовлятися від оборони політичних в'язнів.

Одержано також інформацію, що таборів власті в Кочіно, Пермської області, обвинувачують Зіновія Красівського у симулюванні психічної недуги під час його ув'язнення в „психушках“. Красівський 1930 року народжений був арештований і засуджений в 1967 році на 12 років таборів і 5 років заслання за злочини приналежності до Українського Національного Фронту. На доручення суду, він довгі роки провів у „психушках“.

КАРТЕР І РЕГЕН ПЕРЕМАГАЮТЬ, КЕННЕДІ НЕ ПІДДАЄТЬСЯ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — В „Супер-вітвінгових“ республіканських виборах у дев'ять стейтх 3-го червня Роналд Реген був безконкурентним переможцем, здобувши додаткових 423 делегати до його понад тисячу попередніх делегатів на республіканську Конвенцію цього літа, де він з першого балоту дістане номінацію.

В демократичних виборах цього ж „Супер-вітвінгових“ республіканських виборах у восьми стейтах, президент Джиммі Картер, хоч виграв вибори тільки в трьох стейтах, збільшив число делегатів до біля 2,000, коли потрібно було номінації з першого балоту на Демократичній конвенції 1,666 делегатів. Його номінація теж запевнена на Конвенції.

Близьку перемогу, боаж в п'яти стейтах, дістав спізніо сенатор з Массачусетс Едвард Кеннеді, перемігши Президента в Нью-Джерзі, Каліфорнії, Південній Дакоті, Нью-Мексико та Ровд Айленді, що дає йому понад 1,200 делегатів з потрібних 1,666. Президент Картер здобув стейти Огайо, Вест Верджинія і Монтану.

Тепер сен. Кеннеді планує робити заходи для того, щоби перемогти у свій табір делегатів з табору Президента, твердячи, що номінацію демократичної Конвенції має мати кандидат, який може в листопаді під час справжніх виборів повести за собою північні індустріальні стейти, де — на думку сенатора — він міцніший.

Маскі обрав нового речника Державного департаменту

Вашингтон. — Державний секретар Едмунд Маскі обрав Джана Г. Траттнера, досі працівника Міжнародної агенції зв'язку, на нового речника Державного департаменту. На цьому пості він замінить Годдінга Картера 3-го, який покидає департамент 1-го липня ц.р.

Треттнер, якому 49 років вже раніше працював в Державному департаменті у відділі преси і інформації, а останньо був ексективним секретарем заступника державного секретаря Воррена Кристофера. Траттнер закінчив студії у Єльському університеті і перед тим

заки перейти на працю в Інформаційній агенції ЗСА, був репортером.

При тому речники Державного департаменту поінформували кореспондентів про найбільшчі поїздки державного секретаря Маскі. При кінці червня він відвідає Малайзію, щоби там стрінутись з міністрами держав Південної Азії, опісля поїде до Італії і Югославії з президентом Картером і братиме участь в конференції Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), яка відбудеться тим разом в Анкарі, Туреччина.

У світі

ЧОРНІ ПАРТИЗАНИ В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ ЗАПАЛИЛИ БОМБАМИ дві хемічні фабрики для виробу нафтових дерезатів та одну рафінерію, спричинивши тим великі шкоди. Уряд Південної Африки заповів гостру реакцію на ці саботажні акти. Акція уряду буде звернена не лише проти партизанських угруповань, але також проти політичних організацій чорних у Південній Африці.

У ВОСЬМИ ПРОВІНЦІЯХ З ДЕВ'ЯТИ, В ЯКИХ ВІДБУЛИСЯ ВИБОРИ, ВИГРАЛА партія Індіри Ганді. Загальною цю перемогу вважають зростом підтримки для політики, яку веде І. Ганді.

У ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІЙ ПОЛІЦІЯ ПЕРЕВЕЛА ШИРОКІ АРЕШТИ СЕРЕД ТИХ ОСІБ, які підписали Хартію 77. Жертвою арештів впадо 17 осіб у Празі, у яких переведено обшук, після арешту їх неслухано і звільнено з браку доказів будь-якої вини. З тих 15 в тюрмі затримано тільки Ладіслава Ліста, колишнього секретаря Комуністичної ліги молоді.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ВІДКИНУВ ВНОСОК ОПОЗИЦІЇ висловити невдові у урядові Менахему Бегіну. Однак це, мабуть, ще не зовсім закінчило кризу уряду. Є можливість дальших резигнацій після резигнації міністра оборони Вайцмана.

СОВЕТСЬКИЙ „СПЕЦ“ У РЕЛІГІЙНИХ СПРАВАХ ВІДКРИВАЄ ЗАСЛОНУ

Релігія і православна церква в Україні

Три категорії архієпископів

Вашингтон (УІС „Смолоскип“). — На Захід дісталася копія звіту Ради у справах культів у СРСР — членам ЦК Комуністичної партії Совєтського Союзу. Документ цей підписав В. Фуров, заступник голови Ради.

У звіті подано інформації про діяльність Російської Православної Церкви (РПЦ) в СРСР. Багато місця у ньому відведено справам релігії і церковного життя в Україні.

На підставі цього звіту подаємо нижче інформації про стан православної церкви в Україні та цитати з нього, які цей стан характеризують. Не зв'язуючи на те, що звіт цей написаний ще в 1975 році, інформації не втратили на актуальності і до сьогодні.

Склад РПЦ

Російська Православна Церква (РПЦ) в СРСР, який цілковито підпорядкована православної церква в Україні, на початку 1960-их років мала 73 єпархії, очолені єпископами, архієпископами й митрополитами. В 1974 році це число зменшилося до 67 єпархій, а архієпископів — до 58. Згідно зі звітом Фурова, теперішній єпископат СРСР склався в основному в часі вже совєтського періоду. Середній вік архієпископа (в 1974) був — 50 років, а середній стаж — 12 років. Перед 1945 роком єпископи мали такий стаж: понад 30 років — 4 особи, від 21 до 30 років — 4, від 11 до 20 років — 30, від 1 до 10 років — 20. Сім архієпископів мали вищу світську освіту.

22 — середню, 29 — нижчу. Розподіл за духовною освітою виглядав так: 44 архієпископи мали вищу духовну освіту, 11 — середню, 3 — не мають. Кандидатів богослов'я — 28, магістрів — 6, докторів — 3. Серед діючих архієпископів московської духовної школи закінчили 18 осіб, пенінградські — 19. У звіті пишеться: „Багаторічне спостереження, глибоке вивчення настроїв правлячих архієпископів ще раз підтверджує, що єпископ лояльно ставиться до совєтської влади“.

(Закінчення на стор. 4)

Український Музей приміщено в новому будинку

Саскатун, Саск. — При участі представників урядів та запрошених гостей з усіх частин Канади, 24-го травня 1980 доведено святого Музею в Саскатуні в його новому будинку при 910 Спадайна Кресцент-скаді.

Привіт від Централі КУК та його підбудов склав ексективний директор д-р С. Яр. Кальба, підкресливши, що цей великий проєкт Союзу Українок Канади поставив Саскатун на рівні з найбільшими українськими центрами в Едмонтоні, Торонто і Вінніпегу.

Відкриття поблагословив саскатунський єпископ УГПЦеркви Владика Васи́лий, а привіти від уряду склали: сенатор С. Бакволд від Федерального Уряду,

колишній федеральний міністер посол Р. Гнатинин, Р. Романів — заступник прем'єра Саскачевану і почесний Саскатун К. Врайт.

Крім згаданих осіб промовляли: В. Козир від Національних Музіїв Канади, д-р Ф. Торн від Національного Музею в Оттаві, д-р Дж. МекБіт від Асоціації Канадських Музіїв, д-р Л. Фарина голова Централі СУС, п-на М. Л. Лазарова, що цей великий проєкт Союзу Українок Канади поставив Саскатун на рівні з найбільшими українськими центрами в Едмонтоні, Торонто і Вінніпегу.

Відкриття поблагословив саскатунський єпископ УГПЦеркви Владика Васи́лий, а привіти від уряду склали: сенатор С. Бакволд від Федерального Уряду,

колишній федеральний міністер посол Р. Гнатинин, Р. Романів — заступник прем'єра Саскачевану і почесний Саскатун К. Врайт.

Крім згаданих осіб промовляли: В. Козир від Національних Музіїв Канади, д-р Ф. Торн від Національного Музею в Оттаві, д-р Дж. МекБіт від Асоціації Канадських Музіїв, д-р Л. Фарина голова Централі СУС, п-на М. Л. Лазарова, що цей великий проєкт Союзу Українок Канади поставив Саскатун на рівні з найбільшими українськими центрами в Едмонтоні, Торонто і Вінніпегу.

Відкриття поблагословив саскатунський єпископ УГПЦеркви Владика Васи́лий, а привіти від уряду склали: сенатор С. Бакволд від Федерального Уряду,

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім ВШ Передплатникам „Свободи“, що з днем 1-го червня ц.р. одержують англомовний „Український Тижневик“ тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Тижневика“. Для вигоди тих передплатників, які бажують одержувати „Український Тижневик“, але ще не вислали такого замовлення і передплати, помістимо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна виписати і переслати вповноваженому разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи“.

В ІСТ ЧЕТГЕМІ ВІДБУЛОСЯ ПЛАСТОВЕ СВЯТО ЮРІЯ

Іст Четгем, Н. Й. (Роман Сохан-Галевич). — Біля 300 юначок і юнаків із пластових „станцій“ в північносхідній ЗСА взяли участь у змаганнях з пластування, спорту і теренових ігор під час традиційного Свята Юрія, яке відбулося тут, на оселі „Вовча Тропа“, в днях 24-26-го травня.

Темою цьогогорічного свята було — „В здоровому тілі здорова душа“.

Теренові гри — окремі для юначок і юнаків — відкриття та розташування відбулися в суботу. В неділю юнацтво змагалося в легкоатлетичні, відбиванні, тагненні шнур та в різних іграх і забавах. Учвері відправлено Богослуження.

Фінали спортових змагань і закриття Свята Юрія переведено в понеділок. Під час святочного закриття відбулися іменування юнацтва, надання відзначень та переходи юнацтва до старшого пластування, як теж роздача нагород першунам свята.

У загальному точуванні, яке включало участь у спорті, теренових грах, пластову поставу і т.п., переможцями були: юначки — 1. 38-ий Курінь з Пасейку; 1. 44-ий Курінь з Ньюарку; 3. 20-ий Курінь з Ньюарку; юнаки — 1. 5-ий Курінь з Ньюарку, 2. 31-ий Курінь з Пасейку, 3. 15-ий Курінь з Елізабет.

Юрко Тимків, курінний 5-го Куреня Ньюарку, і Наталка Федун, курінна 38-го Куреня з Пасейку, після вручення чаш за першество у загальному точуванні.

року Курінь „Чорноморці“ з допомогою членів куренів „Ті, що греблі рвуть“ і „Чортополохи“, та інших пластунів і пластунок.

У склад команди свята входили: Зенон Стахів, комендант; Володзько Темницький, бунчужний; Роса Лабінська, писар; Юрко Шипайло, комендант юнаків; Ляля Войтович, комендантка юначок; Ераст Гафтович, бунчужний юнаків; Марта Кушнір, бунчужна юначок; Таня Шуст, писар табору юначок.

Свято Юрія перевів цього гурток з Бріджпорту, 3. 15-ий Курінь з Елізабет і 21-ий Курінь з Нью-Йорку.

Нагороди за загальне точування в спортових змаганнях одержали: юначки — 1. 38-ий Курінь з Пасейку, 2. 44-ий Курінь з Ньюарку, 3. 18-ий Курінь з Нью-Йорку; юнаки — 1. 31-ий Курінь з Пасейку, 2. 5-ий Курінь з Ньюарку, 3. 3-ий Курінь з Нью-Йорку.

Грамоти були вручені першунам окремих змагань спорту.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Члени "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зростає офензива СССР

Те, що називано „мировою“ офензивою Москви в Європі не лише прибирає на силу, але й починає виявляти свій справжній характер. При допомозі нагромаджених військових сил і ракет з атомовими головками Москва здійснює свій натиск з метою зломити моральний хребет західноєвропейським країнам.

Уже понад 150 наймодерніших ракет з потрійними атомовими головками СС-20 розмистив Советський Союз у різних стратегічних пунктах, окупованих ним європейських територій і доставляти та приміцувати тих ракет триває і далі. Москва під сучасну пору зовсім не скриває зосередження своїх атомових стрілен націлених на Європу. Навпаки, можна мати враження, що вона їх тенденційно демонструє, щоб викликати відповідну реакцію.

Розрахунки Москви принаймні частково себе оправдують. У Франції мабуть найкраще окресли сучасну поставу міністер закордонних справ Франсуа-Понсет: „Це було б найбільшим політичним промахом ізолювати СРСР“.

СССР навіть не хоче відкривати дискусії з європейцями про інвазію на Афганістан і про мляві європейські вимоги відтягнення збройних сил ССРСР із цієї країни. Кремлівські лідери хочуть дискутувати з європейськими країнами над питаннями „миру і безпеки“ для тих країн. А їхня безпека може бути загрожена тільки з боку ССРСР і європейські держави мусять добре це розуміють.

Спостерегаючи європейські сцени й кореспонденти американських газет, стаціонарні в головних столицях Європи, стверджують, що советські потягнення, підтримані очевидною сконцентрованою збройною силою, починають викликати страх. Велика частина публічної opinio у західноєвропейських країнах критикує тих своїх державних діячів, які в обличчя советського натиску готові піти на „новий Мюнхен“, а в Франції йдуть далі й кажуть на „нове Віши“. Віши під час Другої світової війни символізувало активну співпрацю з ворогом.

Ціллю советської офензиви є зломити опір європейських країн, добитися їхньої політичної сепарації від ЗСА. Москва наголошує, що буцімто ЗСА „загрожує європейському мирові своєю політикою“. Нахиливши на Європу величезне число своїх атомових ракет, Москва одночасно веде цілу кампанію під кутом недопущення атомового дозброєння в Європі, що саме тепер пропонує Вашингтон. Компромісові пропозиції європейських країн Москві, щоб вона стримала монтунування своїх ракет, спрямованих на Європу, а за те вони стримують монтунування середнього засягу ракет в Європі, не викликають у Кремлі ніякої реакції. Своєю мілітарну перевагу в Європі ССРСР хоче зберегти й на майбутнє втримати та поширити.

Останньою ціллю Москви був виразно з'ясований в цілому ряді виступів в Європі. Вказати б хоча б на недавню промову советського посла в Парижі Червоненка в Парижі, на інтерв'ю міністра закордонних справ Громика в тому ж Парижі тощо. Тож не диво, що в європейських столицях починають говорити про небезпеку збройного конфлікту, а канцлер Шмідт порівняв це з „ліпнем 1914“.

Щоб тільки природний вулкан

Вибух вулкану на горі Сейнт Геленс у стеїт Вашингтон, один і другий, а тепер неспівність щодо його дальшої дії, також ті непередбачені в Америці спустошення, що їх він спричинив і можливо, що це спричинитиме, примусили багатьох осіб, що вибух бачили, говорити у біблійному тоні й біблійною термінологією: кінець світу, Армагеддон, страшний суд, кара Господня, День гніву...

Цей вулкан, який вибухнув з приголомшливою силою й кількістю вулканічного пороку — разом з грязюкою й розтопленими мінералами — кількість якого вже науковці порівнюють з тією, що засипала з вибуху Везувію два стародавні міста — Геркуланум і Помпею, в 79 році по Хресті, пригадує наші самовпевнені технологічні доби про стихійні нещастя й катастрофи, від яких, не зважаючи на те, що людина вже „ходить по Місяці“ й бачить Венеру чи навіть Юпітер, наша цивілізація з усіма її компютерами, не захищена.

Не допоможе тут, отже, завансована технологія, бо вся „машинерія“ спинилася від надміру вулканічного курає-пороку. І звучить майже „весело“ повідомлення в пресі, що зупинилася була й поштова сортувальна апаратура, коли розірвалася деякі листи-пакети, в яких мешканці поблизу вулкану ще перед його першим нашім вибухом, пересилили своїм рідним чи знайомим небачений ними вулканічний порох для цікавості. Рятункова акція теж не могла відбутися і теж з тієї ж причини: гелікоптери не могли літати. Це саме стосувалося всього „рухомого й нерухомого“.

Рятунок був один — вичекати, аж порох розвіється й осіде, а тоді вже братися і за розшуки жертв і за направи матеріальних спустошень і шкоди.

Однією потіхою, хіба, може бути для людей те, що стихійні катастрофи: вибухи вулканів, повені, землетруси, посухи, сарана чи ще щось подібне не відбуваються на нашій планеті одноразово, а звичайно по-черзі, і тому людство, хоч як ними потрясене, завжди встигає залікувати свої рани до наступного удару й катастрофи.

Вибух цього вулкану поставив перед нами й іншу проблему: більшість із нас не-нацифісти, всі ми, мабуть, не проти „холодної“ і „менш-холодної“ війни, бо віримо, що в разі такого ходу світових подій наші батьківщини пошастять взяти свою долю в свої руки. І ось можливість не конвенційної, а тактичної ядерної війни: це значить не один вибух такий, як на горі Сейнт Геленс вулкану, а кілька, а багато, і порох вже не звичайний, — хоч і задушливий, і густий, і його страшно багато, — а атомовий, радіоактивний, з „штучних вулканів“, створених розумом людини...

Це вперше від довгого часу багато з американців, і ми між ними, наче бачимо, якою сильною мілітарно мусить стати знову Америка, щоб нікому з недоброзичливих „сусідів“ на думку не прийшло творити на землі „штучні“ вулкани — ті, радіоактивні.

ЄГИПЕТ ГОТОВИЙ

З початку осені 1973 року президент Єгипту Анвар ель-Садат перебрав у свої руки пост прем'єр-міністра єгипетського кабінету. Невдовзі вибухнула четверта війна між Ізраїлем із одного боку, а з другого Єгиптом і Сирією, у якій допоміжними були майже всі арабські країни. Цю війну — в Ізраїлі називали „війною Йом Кіпур“, бо розпочали її араби в день (6-го жовтня) того великого для жидів свята — була своєрідним переломом у довготривалому кризовому конфлікті арабів з Ізраїлем. У ній єгипетські війська боролися хоробро, а командування виявило всі прикмети високоякісного сучасного військового штабу.

Єгиптяни блискуче зфорузували Суецький канал, переломили ізраїльські укріплення та перешкоди — вперше застосували водні помпи великої потужності для розбивання земляно-піскових перешкод — повністю здобули головну ізраїльську оборонну лінію і були близькі до знищення бойового ядра південного ізраїльського фронту. Тільки зміна і крайню ризикова ізраїльська протипауза та зфорузування південної частини Суецького каналу дали змогу ізраїльському командуванню перебрати ініціативу в свої руки. Велика частина заслуги в цьому єгипетському переломі належить президенту Садату, високому старшині єгипетської армії. Після закінчення війни Садат передав уряд новому прем'єрові.

Загострення суперечностей

Дня 15-го травня президент Садат знову перебрав пост прем'єр-міністра. Причин цього вагомого потягнення різні, але це не всі відомі. Політичні суперечності на Близькому Сході загострилися до тієї міри, що на одному чи другому кордоні можуть з'явитися заговорити гармати. Не є винятком і єгипетський кордон з Лівією, де чотири арабські держави — Лівія, Аляжир, Сирія, Південний Ємен — і Палестинська Визвольна Організація договорилися у справі спільного фронту проти сепаратного договору Єгипту з Ізраїлем. Гарячою стала полосу кордону Ірак-Іран. Ясір Арафат, голова ПВО, запевнив, що після кривавого замаху веденої ним бойової групи „Фатат“, у якому загинуло шість ізраїльтян, почалася нова доба у війні проти Ізраїля і запевнив, що недовго після цього виступи. А за плечима того всього Москва.

Одночасно з тими персональними змінами президент Садат почав акцію за внутрішньою консолідацією населення Єгипту. 14-го травня він виступив з великою публічною промовою, у якій накреслив план своєї діяльності на внутрішньому відтинку. Однією з важливих точок того плану є згадана релігійна політика.

Водночас з тими персональними змінами президент Садат почав акцію за внутрішньою консолідацією населення Єгипту. 14-го травня він виступив з великою публічною промовою, у якій накреслив план своєї діяльності на внутрішньому відтинку. Однією з важливих точок того плану є згадана релігійна політика. Водночас з тими персональними змінами президент Садат почав акцію за внутрішньою консолідацією населення Єгипту. 14-го травня він виступив з великою публічною промовою, у якій накреслив план своєї діяльності на внутрішньому відтинку. Однією з важливих точок того плану є згадана релігійна політика.

Водночас з тими персональними змінами президент Садат почав акцію за внутрішньою консолідацією населення Єгипту. 14-го травня він виступив з великою публічною промовою, у якій накреслив план своєї діяльності на внутрішньому відтинку. Однією з важливих точок того плану є згадана релігійна політика. Водночас з тими персональними змінами президент Садат почав акцію за внутрішньою консолідацією населення Єгипту. 14-го травня він виступив з великою публічною промовою, у якій накреслив план своєї діяльності на внутрішньому відтинку. Однією з важливих точок того плану є згадана релігійна політика.

ОБ'ЄДНАНІ ШТАБИ АРМІЇ ПРОГОЛОСИЛИ

Щоб покликати до життя окрему комісію, завдання якої буде докладно простудіювати усі документи, що відносяться до неспівності спроб збільшення американських закладників в Те. Ані. Комісія не буде перевіряти вже поданих версій цієї акції, а студіюватиме логіку планування, щоб опісля подати Пентагону свої рекомендації для чергових подібних акцій. Комісію очолюватиме адмірал Джеймс Л. Галловей, колишній шеф морської флотії. Зарядження у справі покликання комісії дав голова Об'єднаних штабів ген. Дейвід С. Джовані у порозумінні з президентом Картером і секретаром Департаменту оборони Бравном.

Отець Семен Гаюк

ЗІ СПОГАДІВ ЧИТАЧА ЩОДЕННИКА „ДІЛО“

Населення Західної Волині, за часів поверсальської Польщі, було в постійному контакті з Галичиною. Зокрема в близьких стосунках були ті села, що сусідували із собою вздовж колишнього російсько-австрійського кордону. А тому, що всі ті села з обох сторін від віків були заселені виключно українцями, то й відносини були щирі та сповнені справжнього братерського тепла і взаємопомощі. Люди зустрічалися на ярмарках, на храмових святах, на весільних родинних okazях, а молоді, як правило, „на музиках“. Знайомилися, заприятелювалися, кумувалися, одружувалися. А одночасно з цими чисто побутовими контактами відбувався ще й інший, значно глибший, процес поширення національної свідомості та непокінте ствердження в ній, що в результаті викликало сильну тугу за своєю національною незалежністю та своєю державністю.

Зрозуміло, що польська влада вороже ставилася до всіх цих контактів волинян з галичанами і, роблячи всілякі перешкоди, намагалася, асупереч народній стихії, втримати т. зв. горезвісний „Сокальський кордон“.

Та чи не найбільшою турботою польської адміністрації була українська преса в Галичині, що серед населення Волині виконувала колосальну національно-усвідомлюючу працю. Ця преса була тим справді духовним насущним хлібом, якого був спрагнений народ. Тому по багатьох селах і містечках Волині можна було зустріти численних передплатників, які залюбки читали українську пресу з Галичини. Звичайно, що й на Волині в різні часи видавало кілька невеличких українських журналів (ред. Володимир Островський), навіть друкувалося досить велику тижневу газету „Українська нива“ з талановитими статтями Олександра Ковалевського та ще кількох інших

МОСКВА ЗАГРОЖУЄ ТУРЕЧЧИНІ

(В. Д.). — Дня 24-го жовтня ц. р. американські вірменські похідження вперше відзначували дату голокосту цього сторіччя, коли це в 1916 році 1,500,000 вірменів замордовано за волюнтію Оттоманської турецької імперії. Згадуючи цю трагедію єпископ Незроб Ашян з рамени Вірменської Апостольської Церкви в американському Конгресі вилосив спеціальну молитву. Причина того масового нищення вірмен була в цьому, що імперіалістична Туреччина жажливо переслідувала вірмен-християн, підозрюючи їх в нелюбовності до трону султана.

„Молоді турки“

У 1918 році Оттоманська імперія апала, а в чотири роки пізніше — прийшли до влади „молоді турки“ під проводом Кемалі Ататюрка, основника модерної турецької республіки.

Советська пропаганда дала поголовно атакує Туреччину й всіх турків, обвинувачуючи їх в мордуванні вірмен, знаючи добре, що це діялося ще колись, за часів імперіалістичної Туреччини зі султаном на чолі. Москва продовжує далі змішувати ці два турецькі режими у своїй пропаганді та навіть це так далеко, що обвинувачує теперішню Туреччину за злочини тодішньої султанської Туреччини. Тимі своїми пропагандистськими наклепами Москва підбурює вірменів поза кордонами Вірменії — яких є понад 3 мільйони — між ними 500,000 в Америці — закликаючи їх до „кривавої пімсти“.

Після вибуху большевицької революції в 1919 році, Вірменія пішла слідом України й проголосила свою державну незалежність, що її визнав ряд держав, включно зі ЗСА. Але в 1920 році московсько-большевицькі війська напали на Вірменію, знищили національний уряд та наставили маріонетковий комуністичний уряд, який є знаряддя Москви, так же як і „уряд“ Української ССР в Києві.

Але советський заговор проти Туреччини не обмежується лише до самої словної пропаганди. В 1974 році подала марксистська терористична група під назвою „Тайна Визвольна Армія“ турецький уряд, який є знаряддя Москви, так же як і „уряд“ Української ССР в Києві.

Але советський заговор проти Туреччини не обмежується лише до самої словної пропаганди. В 1974 році подала марксистська терористична група під назвою „Тайна Визвольна Армія“ турецький уряд, який є знаряддя Москви, так же як і „уряд“ Української ССР в Києві.

РЕЧНИКИ ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ заявили 2-го червня ц. р., що Уряд ЗСА не перестав цікавитися порушенням людських прав в Аргентині, але з другої сторони Вашингтон шукає можливостей нав'язати співпрацю з аргентинським урядом в інших ділянках. „Поки наша політика у відношенні до людських прав в Аргентині не змінилася“, — заявив речник Державного департаменту підкреслюючи, що ЗСА не мають наміру комплікати справ у відносинах між Аргентиною і ЗСА, головню в ділянці закордонної політики.

МАРТА С. КОЛМАН, ЖІНКА, ЯКА БУЛА РАЗОМ з Верноном Е. Джорданом під час атентату на нього, зголосилася до службовців Федеральному Бюро Інвестицій (ФБІ). Вона не тільки зустрінеється із службовцями ФБІ, але також з Вейном Дейвісом, якому закладають співучасте у стрілянині. Здоров'я Джордана в міжчасі поправилось і він у понеділок, 2-го червня, вже встав з ліжка і сидів довгий час на спеціальному візку. Слідство ФБІ продовжується.

журналістів, з постійними репродукціями чудових картин Ігакевича, але тому, що загана газета одержувала тільки мізерну дотацію від польської адміністрації, зобов'язавшись за це стояти на ґрунті тісної співпраці з польською владою, — серед населення Волині вона не була ані належно поширеною, ані популярною.

Із церковних видань Варшавської митрополії, до усіх без винятку парафій Волині, роками висилалися офіційно „Воскресне Чтеніє“ в російській мові, що мав цілий штат добре оплачених з церковної скарбниці „єдинонеділських“ російських журналістів та дописувачів. (Російський, Ніколас, Вітязевський та інші). Дещо пізніше при тій же Варшавській митрополії почала виходити тижнева газета „Слово“, також виключно російською мовою, біля якої гуртувалися галицькі православні мисофіли на чолі з Георгієм Павлішиним, пізніше священником і дуже активним московським діячем на Лемківщині.

Це все йшло на наші села, потрапляло людям до рук, робило до певної міри ворожу роботу, але належного признання загані видання в народі не мали. Натомість вся українська національна преса з Галичини, за винятком лівого напрямку, користувалася справді великою популярністю та її залюбки читали не тільки молодіше, але й старіше покоління.

Авторів цих рядків Господь судив перші і найкращі роки свого душпастирства мати в селі Лопушні на Крем'яччині, що було положене при самій колишній російсько-австрійській границі. До свого повітового міста Крем'яччя було 40 км., а до галицького повітового міста Збаража неповних 12 км. А там за Збаражем ще з яких 20 км. — прекрасне галицьке місто Тернопіль. З огляду на відносно невелику відстань волиняки охоче їздили до Збаража за різними орудками, або навіть і до Тернополя, може дещо і рідше, але принаймні раз до року на знамениту тернопільську ярмарку св. Анни.

У Збаражі була „Народна Торгівля“ з дбайливою і приємною обслугову та з деським асортиментом товарів із самого Львова вже такі нашої української продукції: високоякісні товари „Маслосоюзу“, зокрема серед

ПРО СМЕРТЬ о. ГУРГУЛИ

Редакція „Свободи“ дістала від свого читача копії листів з України, в яких описуються обставини смерті і похорону о. Анатолія Гургули та його дружини. Внизу поміщуємо пояснення читача і вітмки з листів.

Пересилаю вітмки із листів моїх кривних, в яких описуються докладно про смерть отця Анатолія Гургули, пароха села Томашівці, Калуського повіту (а не із Рогатинщини, як інформовано раніше).

Отця Гургулу добре пам'ятаю, бо був він у нашому селі парохом від часу смерті свого батька, який також був священником і парохом Томашівців, а помер коротко перед Другою світовою війною. Отець Анатолій Гургула був слабовитого здоров'я, частинно спаралізований, і більшовики його довший час не чіпали, але з часом старілися намовити перейти на православ'я, що їм не вдалося. Отець Гургула пішов у підпільну церкву і потаємно виконував усі функції священника. Його молодший брат згинув від розстрілу, як рівно ж з ним проф. агроном Ремезовський, Ілько Добровольський, диригент і режисер Михайло Король, Михайло Кочубей та інші. День перед смертю отця Гургула отримав з Америки посылку, — він час до часу, як інвалід, такі посылки отримував з Америки. — В цій посылці була чаща, новий фелон і інші речі. Все це було в другій кімнаті і не згоріло, ані нічого цього не пограбували. Подано вітмки з цих листів:

„Привіт із рідного села Томашівці з 3-го березня 1980 року. ...Дорогий приятелю, я рішав Тобі написати, хоча від Тебе не мала листа, бо в нашій селі сталася велика і страшна новина, і сумна, якої не було, як св. 3 26-го числа на 27 (лютого) вночі погорів наш косяк Горгула з імоствою. Як двоє жили, так і погоріли, можна сказати, на ніч. Ксьонза (прах) всього взяли два рази на шуфлю, а імость так була, як маленька дитина, а голів не було — ні з нього, ні з неї. Він довгі роки хоругував, його спаралізувало. А як трохи підлізав, він дома діти хрестив... і Служби Божі відправляв. Так бідний мовився, нікому нічого злого не зробив і не дожив своєю смертю померти... Вони получали з Америки посылки. Ім

Ось ці два вітмки з листів. Отець Гургула був моїм парохом, однак, хоч я був ще дуже молодим хлопцем, як вихав з дому, то отця Гургулу добре пригадую. Так, отже, поведатися із нашими священниками більшовиками, які на шлій світ горлають про свободу релігії, запевнену їхньою конституцією.

Парохіяннин

РОЗВІДКА СЛУЖБА ЗСА ПЕРЕКОНАНА, що Советський Союз не посилає вже цього літа нових військових частин до Афганістану, побоюючись, що таке потягнення може скомплікати літні Олімпійські ігрища, а деякі держави можуть відтягнути в останню хвилину свої дружини. Раніше ходили поговори, що ССРСР планує вислати до Афганістану нові військові частини у зв'язку з погіршенням там загальної ситуації і розгорнення боротьби патріархальними частинами та загальним спротивом населення.

багатіших селян, перед будь-якими родинними okazіями користувалися не абияким попитом. Відомі були і цукерки з української фабрики „Фортуна Нова“, хоча це вже був локус доступний лише окремим одиницям. Але папірці „Калина“, пасти до взуття „Елегант“ і навіть шевські кілки до підбивання золівок „Дендра“ мали ширше коло покупців.

Була ще невеличка крамниця із кольоровими нитками та всілякими матеріалами до вишивання, з газетами і журналами. В Збаражі можна було купити цей чи інший журнал та свіже число „Діла“. В українському ресторані, власником якого був свідомий українець Григорій Рудник, можна було смачно пообідати та випити доброго львівського пива. Та чи не найважливіше, Збараж мав кількох українських лікарів, з-посеред яких особливо імпував моїм парафіянкам д-р Павло Тарашук, тонкий знавець своєї професії та ще й до того поістині праведна душа.

Не відмовляв своїх порад волинякам і молодий український адвокат Михайло Топорович, приймаючи до уваги деякі відмінності в звичаєвому праві та наявність іншої судової юрисдикції.

Словом, невелике місто Збараж було для волинян справжнім притягуючим осередком як в економічному, так і в культурному відношенні.

У селі Лопушні, де, як я вже згадував вище, мені довелося душпастирвати, вже кілька років була державна чотирикласова школа з українською викладавчою мовою. Цю школу селяни здобули після кількालітньої затяжної волокити та „хоронення по муках“ по всіх польських урядових установах, які врешті-решт змушені були поступитися перед об'єднаною волею селян. Але по всіх шкільних денниках і в офіційному листуванні польська адміністрація, немов наперекір, постійно підкреслювала, що школа є „з руским езиком навчання“.

(Продовження буде)

Відбувся Український Концерт в користь Оркестри Вінніпегу

Вінніпег, Мон. — У заповненій залі 100-річчя, 25-го травня 1980 року відбувся у Вінніпегу під патронатом хору і УНО ім. О. Кошиця — Український Концерт, чистий дохід з якого пішов на потреби Вінніпезької Симфонічної Оркестри, що знайшла в фінансових труднощах.

У цьому концерті взяли безкорисно участь: хор УНО ім. О. Кошиця, Танцювальні ансамблі „Сопілка“ і „Русалка“ та солісти: Василь Гунчак (цимбали), Т. Комар (акордеон) і соліст-піаніст Іван С.Н. Мельник, та солісти співаки: Леся Кохан-Будик, Ярослав Шур, Ірена Вельгаш і Едвард Іванко.

Вінніпезька Симфонічна Оркестра була першою в Канаді, яка з ініціативи Центрального КУК започаткувала українські симфонічні концерти. Цей український концерт у користь Вінніпезької Симфонічної Оркестри, що знайшла в фінансових труднощах, був дуже вдалий, бо ще далеко було до 7-ої години вечора, як зала Литературно-Мистецького Клубу була виповнена добірною публікою. Багато знайомих письменників Івана Смоля приїхали на цей очікуваний вечір з-поза Нью Йорку.

Імпрезу відкрив голова Литературно-Мистецького Клубу інж. Тарас Грицай, привітавши письменника Івана Смоля. Від Об'єднання Письменників „Слово“ привіт, підписаний д-ром Остапом Тарнавським прочитала ред. Уляна Любич. Від Т-ва „Бойківщина“ — щиро привітав письменника та земляка з Бойківщини голова відділу „Маківка“ Микола Турецький.

Слово про Автора і його творчість виголосила ред. Уляна Любич, яка високо оцінила твори письменника, починаючи від 1939 року, тобто від початку письменницької діяльності Івана Смоля.

РЕКОЛЕКЦІЇ СВЯЩЕНИКІВ

За архієрейським благословенням
Пресвященного Владики Кир ВАСИЛЯ

ОСОБЛИВІШІ РЕКОЛЕКЦІЇ СВЯЩЕНИКІВ у Гантері, Н. Й.

при церкві св. Івана Хрестителя
від 17-20-го червня 1980 року

під духовним проводом о. МИХАЙЛА ВАВРИКА, ЧСВВ

- Реєстрація в готелі „Ксена“ від 5-ої по пол.
- Перша реколекційна наука о год. 7:30 веч.
- Порядок реколекцій подається на місці.
- Кожного дня Служби Божі о год. 9-й і проповідь.
- Миряни беруть участь.
- Прошу зголошуватися телефонічно, або листово на адресу: о. митрат ВОЛОДИМИР АНДРУШКІВ, 198 Ontario St., SOHOES, N.Y. 12047. Tel.: (518) 237-0535.

Відділ Українського Конгресового Комітету Америки в Балтіморі, Мд.

має шану запросити Українське Громадянство Балтімор на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР Святослава Каравацького

ГРОМАДСЬКУ ЗУСТРІЧ з Святославом і Ніною Строкатою Каравацькими

які відбудуться
в неділю, 15 червня 1980 р., о год. 5-й по пол.
в залі Дому Української Молоді
ріг Істері і Петтерсон Парк Авеню.

В ПРОГРАМІ:
Доповідь проф. ПЕТРА ОДАРЧЕНКА про творчість Поета, художнє читання творів ЕВЕЛІНОЮ БЕЛЮЦЬ, кол. артисткою українського Чернівецького театру, привіти, слово гостей, запити.

Вступ — \$5.00 від особи.
Чистий дохід буде переданий Шановним Гостям.

Український Демократичний Рух (УДР-АУА) у Вашингтоні

владштовує
у суботу, 7 червня 1980 р., в год. 7-й веч.
в залі Св. Софії у Вашингтоні, Д. К.
при 2615 30-та вулиця Н. Вест

РЕФЕРАТ д-ра Михайла Воскобійника

на тему

УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ І ЗАВДАННЯ У 80-ИХ РОКАХ

Після реферату будуть запитання, відповіді й дискусія.
Під час перерви — кава з перекускою.
Вступ за добровільними датками.

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА „THE UKRAINIAN WEEKLY“

(Просимо витати, вивопнити і разом з належною передплатою, переслати до Адміністрації „Свободи“:
SVOBODA
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302)

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА The UKRAINIAN WEEKLY

Переплата: річно для членів УНС	\$5.00;	для нечленів — \$8.00
піврічно	\$3.00;	\$5.00

Прошу зарахувати мене до переплатників The Ukrainian Weekly

Міаіріаціше

Address: No Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ Я не є членом УНС ☐

Заплатити чеком ☐ грошовим переказом ☐ моно річну ☐ піврічну ☐

переплату: Переплата \$ _____ Пресовий Фонд \$ _____

Цікава й успішна імпреза — авторський вечір Івана Смоля

Заходом Литературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку, Об'єднання Українських Письменників „Слово“ й Т-ва „Бойківщина“, відділ „Маківка“, відбувся в середу 28-го березня Авторський вечір письменника, журналіста й головно-го редактора „Народної Воли“ Івана Смоля.

Авторський вечір був дуже вдалий, бо ще далеко було до 7-ої години вечора, як зала Литературно-Мистецького Клубу була виповнена добірною публікою. Багато знайомих письменників Івана Смоля приїхали на цей очікуваний вечір з-поза Нью Йорку.

Імпрезу відкрив голова Литературно-Мистецького Клубу інж. Тарас Грицай, привітавши письменника Івана Смоля. Від Об'єднання Письменників „Слово“ привіт, підписаний д-ром Остапом Тарнавським прочитала ред. Уляна Любич. Від Т-ва „Бойківщина“ — щиро привітав письменника та земляка з Бойківщини голова відділу „Маківка“ Микола Турецький.

Слово про Автора і його творчість виголосила ред. Уляна Любич, яка високо оцінила твори письменника, починаючи від 1939 року, тобто від початку письменницької діяльності Івана Смоля.

В мистецькій частині Вечора були: „Львівська Ніч“, поему читав маестро Степан Крижанівський; „Забуте слово“, вірш, читав Автор; „Гайдамацьке Гніздо“, Ревізія в Бурсі, читав маестро Роман Тимчук, який також прочитав свої власні гумористичні оповідання з Бойківщини „Екзектор“ і „Косарі“.

Арію з опери „Богема“ чудово відспівала сопрано

Микола Турецький

70-й Відділ СУА в Пассейку, Н. Дж.

запрошує Громадян Пассейку та околиці на

ОБРАЗОТВОРЧУ ВИСТАВКУ

МИСТКИНІ

СОФІ ПЕТЕШ

в неділю, 8 червня 1980 р., від 8-6 по пол.

в шкільній залі на протилежній стороні церкви св. Миколая

President Street, PASSAIC, N.J.

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Детройті, Міш.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 22 червня 1980 р., о год. 6-й веч.

в залі Українського Культурного Центру

при 26601 Ренн Рд., ВОРРЕН, Міш.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд та обговорення організаційних здобутків Окружних.
3. Слово головного організатора УНСОюзу ВАСИЛЯ ОРИХОВСЬКОГО.
4. План праці на 1980 рік.
5. Внески та запити.
6. Закриття зборів.

У Зборах зобов'язані взяти участь всі члени Управи Окружного Комітету та члени Відділів Управ, як теж конвенційні делегати таких Відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506.

У Зборах візьмуть участь:

Василь Оріховський, головний організатор УНС

Роман Куропась, головний радний УНС

Євген Репета, головний радний УНС

По Зборах буде спільна перекуска.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Татарський — голова

Ярослав Базюк — касир

Григорій Корбик — секретар

Градудційний Батьківський Комітет та Управа Рідної Школи в Філадельфії, Па.

запрошують Українське Громадянство та Молодь на

БЕНКЕТ та БАЛЬ

з ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ АБІТУРІЄНТІВ РІДНОЇ ШКОЛИ

який відбудеться в суботу, 14-го червня 1980 року

в Аудиторії Менор Джуніор Коледж, СС. Василіанок

при Факс Чейс Рд., ДЖЕНКІНГОВН, Па.

Початок бенкету та програмової частини точно в год. 6-й веч., балю в год. 9-й

В ПРОГРАМІ:

Слово до абітурієнтів

Скеч-сценка „Асистентка“

Виступ гуцульського ансамблю „ЧЕРМОНІ“

До танців гратиме знана музично-вокальна група „Червона Калина“ з Нью Йорку

Квитки вступу можна замовляти до 7-го червня, між год. 8-9 веч., в інж. Б. Турченко, ч. тел.: (215) 635-8883. Ціни квитків вступу: на бенкет і бал 18 дол. для дорослих, 10 дол. для молоді. Тільки на бал — 8 дол. для дорослих, 5 дол. для молоді.

Пам'яті інж. М. М. Солодухи

Його лице довго стоятиме перед моїми очима. Такі люди випромінюють магнетизм, в їх товаристві пристоно бути, темі їхніх розмов різноманітні й цікаві, вони — втілення добра, а їхня ерудиція превелика. Таких людей небагато, одним з їх був Микола Миколайович Солодуха, інженер, конструктор, винахідник орденосець за свій талант, людина, яка працювала професійно до самого кінця свого життя, що згасло 12-го квітня на 86-му році життя.

Доля і життя інженера М. М. Солодухи — це калейдоскоп подій. Народився він в с. Вербиця в Галичині в 1893 році. Інженерію почав студіювати у Відні, а диплом інженера захистив у Київському технологічному інституті цукрової промисловості.

У Першій світовій війні М. Солодуха був поручником австрійської армії на Італійському фронті, пізніше перейшов до Галицької Армії. Був начальником автомобільних майстерень. З Галицькою Армією пішов на Україну. Історичний перебіг тих подій відомий, тому я не буду детально зупинятись на тому, як молодий інженер Микола опинився в Україні. До речі, Микола Солодуха написав цікаві спогади „Як я попав в советський рай“. Тематика цього рукопису — дивні персонажі, події і їх оцінка роблять ці спогади дуже вартісними, які слід опублікувати.

Залишившись на Україні в наслідок військових подій, інж. Солодуха згодом одружився з Марією Петрівною, з дому Кічко, з міста Ніжина. Жили вони в місті Смілі, де інж. Солодуха призначили до невеликої майстерні на 50 робітників. За короткий час Микола Миколайович розбудував цю майстерню у великий завод на п'ять тисяч робітників і став головним інженером цього Смілянського машинобудівельного заводу. За цю працю і численні винаходи в 1936 році інженера Солодуху було нагороджено орденом „Знак пошани“ і він став визначним інженером у харчовій промисловості України.

Влітку 1939 року дала можливість інж. Солодуху відвідати рідну Галичину і рідню, яких він не бачив 25 років. Потім прийшов 1941 рік, окупація німцями України, мандри родини Солодух на Захід, бо вихований на європейській філософії і культурі Микола Миколайович мріяв

ДОПОВІДЬ В. ЛЕХТЕРА У ЛМКЛЮБІ

Нью Йорк, Н.Й. — Із Литературно - Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю, 6-го червня н.р., в год. 7:30 вечора, тут у приміщеннях цього Клубу при 136 Друга Авеню, доповідатиме Віталій Лехтер на тему „Стан української культури під сучасну пору в Україні“. Після доповіді відбудеться дискусія.

У мистецькій частині вечора Христа Іванів і Олесь Кузишин виконають „Нові пісні з України“.

Св. п. інж. Микола М. Солодуха

про те, щоб жити вільним життям.

Оселившись по війні в Монреалі, інж. Солодуха працював весь час за своїм фахом у Canada Air, Dominion Engineering, Continental Titanium Corporation, робив проекти для Nuclear Shielding Company, працюючи інженером. Він знав багато і міг оповідати про атоми, ядерну енергію, властивості металів чи законів галактики. Математика і фізика були його стихією, але він слідував не тільки за розвитком науки, він цікавився всіма світовими подіями з ентузіазмом молодого інтелекту.

Численні друзі, співробітники - інженери і рідня з'їхались і зійшлися на похорон видатного інженера-науковця. Похорон відбувся 14-го квітня в православному соборі св. Софії в Монреалі, де отець Ігор відправив Спосилого в дорогу вічності. Після похорону родина влаштувала поминки, на яких присутні намагалися об'єднати горе дружини Марії Петрівни, дочок Зої, сина Микола і сестри, яка нещодавно приїхала з Польщі.

Багато було сказано гарних і душевних слів багатьма промовцями, кожен бо з нас знав роками цю добру людину. Зібрано на невідлужний вінок 520 дол., зокрема на ВУАН і журнал „Історик“, в якому низабаром будуть друкуватися спогади св. п. інж. Миколи Солодухи.

Його приватне життя було віддане родині; його творче життя — науці. Коли я його якось запитав, коли він уже перестав працювати? Микола Миколайович відповів: „Праця — це моє життя, якщо я не працюватиму — я умру“. Лише раптова смерть по, адалася б, успішній операції перервала працю цього щироного трудяки.

Ростислав Васильченко

ЗІБКА НА СКВУ В ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філадельфія, Па. — З Відділу УККА у Філадельфії повідомляють, що цього ранку травнею збірка на СКВУ буде переведена в найближчу неділю, 8-го червня, під усіми українськими церквами. Відділ УККА закликає громаду Філадельфії до щедрих пожертв.

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник Книжка у твердій коралевій обгорітці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюнок.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка SVOBODA 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

У ГЕМПТОНІ, ВІРДЖІНІЯ, НІМЕЦЬКА АВТОМОБІЛЕВА КОМПАНІЯ МЕРЦЕДЕС відкрила свою першу в ЗСА фабрику вантажних автомобілів. Це є також перша фабрика вантажних автомобілів неамериканської компанії на терені ЗСА. Річна продукція покищо виноситиме 6,000 вантажників.

ПОДЯКА

В імені Родини, сердечно дякую всім нашим Друзям, і Приятелям, що висловили нам свої співчуття, молилися і зложили пожертви на Служби Божі за душу

нашої Найдорожчої СЕСТРИ

бл. п. д-ра мед.

ЯРОСЛАВИ ПАТРИЛО

МІР ОЛЬГА ПАТРИЛО МОРОЗ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

6-го червня 1980 року

сл. п.

ОЛЬГИ ФЕДАК-КОНОВАЛЕЦЬ

дружини сл. п. Полковника ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в Римі, у каплиці при площі Мадонна деї Монті

ч. 3;

у Вавилоні, в церкві св. Родини

і у Філадельфії, Па., у каплиці Філі УКУ

РОДИНА

В Сороковий день СМЕРТІ

догоспільного ректора, декана і професора філософії Українського Вільного Університету в Мюнхені, Німеччина

сл. п. проф. д-ра

ОЛЕКСАНДРА КУЛЬЧИЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в неділю, 8-го червня 1980 року,

о год. 9:15 ранку

в церкві св. Івана Хрестителя

в Ньюарку, Н. Дж.

ДЕЛЕГАТУРА й АЛЮМНИ

УВУ в ЗСА

Замість квітів на свічку могили, просимо складати пожертви на постійну stipendію ім. покійного на адресу Фондуції УВУ, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 або на видання творів Покійного — П. Кульчицька, 29, rue des Bauges, 95200, Sarcelles, France.

В Сороковий день ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ

нашої Найдорожчої

ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

бл. п.

ВОЛОДИМИРИ РІПЕЦЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

в неділю, 8-го червня 1980 року

в церкві св. Михаїла в Гартфорд, Конн.,

о год. 8-й ранку;

в катедрі св. Йосафата в Торонто, Канада,

о год. 8-й ранку;

в понеділок, 9-го червня 1980 року

в церкві св. Успення Пресв. Богородиці в То-
ронто, Канада, о год. 9-й ранку;

в церкві св. Павла в Ремсей, Н. Дж.;

в церкві св. Йосафата в Клівленді-Пармі,
Огайо., о год. 8-й ранку.

Просимо Рідних, Приятелів і Знайомих згадати Покійну

у своїх молитвах.

РОДИНА

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на МОГИЛІ

нашого Найдорожчого і Незабутнього

ЧОЛОВІКА, ТАТА, СИНА І БРАТА

бл. п.

АНТОНА ЛАЗІРКА

відбудеться в неділю, 8-го червня 1980 року, о год. 2:30 по пол.

на українському православному цвинтарі св. Андрія

в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — НАТАЛІЯ

Дочка — НАТАЛКА

Син — ОЛЕГ

Мама і Сестри в Україні

СОВЕТСЬКИЙ „СПЕЦ“...

(Закінчення зі стор. 1)

ти архієпископів — Сави (Чернівці), який був у відраженні за кордоном, Боголепа (Миколаїв) і Паладія (Житомир).

У звіті висловлюється явне незадоволення діяльністю „благочинних“ церковних деканів. В 1974 р. таких „благочинних“ — деканів було в цілому СРСР 326 осіб у 47 епархіях. З того на Україні у Львівсько-Тернопільській епархії — 37, Волинській — 20, Івано-Франківській — 13, Київській — 12, Чернігівській — 9, Чернівецькій і Хмельницькій — по 7. Згідно з твердженням звіту ці декани в багатьох місцевостях ведуть місіонерську діяльність, підготтовують студентів до вступу в богословські семінарії і „без відпочинку працюють на Божій ниві“.

Священники й церкви

В 1961 році в цілому СРСР було 8,252 священники: до 1974 року ця кількість зменшилася на 30% іх було лише 5,994; діяючи у 1961 році було 809, а в 1974 р. — лише 594. Між 1961 і 1974 роками в середньому кількість священників зменшувалася на 190 осіб річно.

На 1 січня 1975 року в цілому СРСР було зареєстровано 7,062 православні церкви, а священників лише 5,994. За віком ці священники розподілялися так: до 40 років — 20, три відсотки; від 42 до 60 — 31, два відсотки; понад 60 років — 48, п'ять відсотків. Священників з вищою освітою нараховувалося лише 139 осіб, з середньою — 2,556, початковою — 3,299; з вищою духовною освітою — 1,089 (в тому 422 кандидати богослов'я, 29 магістрів і 5 докторів), з середньою освітою — 2,375.

Не зважаючи на брак священників, діяючи в псаломшицях (дьяках) — церковних життя в багатьох місцевостях не заважає. В гадуючому звіті про це наводиться цитата зі звітності уповноваженої Ради у Херсонській області Сухого. Про це він писав:

„І все ж нестача духовенства не привела до різкого зменшення релігійного життя. Адаптуючись у складних умовах, релігійні громади не зазнають. Вони з кожним роком збільшують приходи. Стало більше обрядів. З кожним роком все більше і більше турбот про добробут церкви проявляють виконавчі органи „двадцятки“, роля котрих в останніх роках активізувалася“.

У 1974 році у Львівській області було 657 церков і лише 402 священники. Уповноважений Ради у Львівській області писав:

„Відношення до духовних осіб має і цікаве протиріччя: з однієї сторони їх треба скорочувати в силу їх релігійного впливу, а з другої — віруючих не меншає, і потреба на них зростає; з однієї сторони їх треба викрикувати, а з другої — вони лояльні, проводять свою діяльність в рамках закону, багато знають і на

багато чого можуть впливати, і тому ми зацікавлені в проведенні з ними відповідної роботи...“

„Свій недокомплект духовенства старається виповнити шляхом залучування молоді на навчання в духовні семінарії. В тому напрямку вони проводять активну діяльність і не без успіху. В 1974 р. їм удалося підібрати 47 осіб, що становило приблизно 30 відсотків усіх, які виявили бажання навчатися в семінарії на Україні“.

У цьому часі, наприклад в Івано-Франківській області, було 363 зареєстровані церкви, з яких лише 182 були діючі через брак священників, а 126 періодично (1-2 рази на місяць).

В 1974 р. у духовний сан було посвячено в цілому СРСР 297 осіб, з того в РСФСР — 143, на Україні — 134, (в Молдавії) — 19, Білорусії — 9. Найбільше священників висвятили на Україні (Львів-Тернопіль) — 23, Григорій (Мукачів) — 9, Нікодим (Харків) — 8. У звіті говориться, що в 1974 році ряди духовенства поповнилися за рахунок „колишніх членів партії, комсомолу, учасників Великої Вітчизняної війни“.

Партійна характеристика

Звіт дає таку характеристику теперішнього духовенства в СРСР: „Сучасне духовенство — своєрідна каста, престиж якої за останні роки упав не лише в суспільстві, але й серед віруючих. І не зважаючи на те, ця каста все ще в стані формувати релігійний світогляд, підтримуючи сліпу віру в бога, сім'ю містику. До дисципліни служителей культу поставлені не лише „священні“ книги і „святіх отців“ праці та перекази, але й сучасна богословська література, в якій містяться всі настанови з усіх питань пасторського служіння, підходу до віруючої людини. Священник сьогодні займається вивченням психології віруючих. Розрізняють різні їх типи, до яких треба мати особливий підхід, свою методологію релігійного виховання і впливу“.

Уповноважений Ради Руденко з Києва так звітывав про ролю священства в советському суспільстві:

„Відношення до духовних осіб має і цікаве протиріччя: з однієї сторони їх треба скорочувати в силу їх релігійного впливу, а з другої — віруючих не меншає, і потреба на них зростає; з однієї сторони їх треба викрикувати, а з другої — вони лояльні, проводять свою діяльність в рамках закону, багато знають і на

особи, які стараються виконувати не лише релігійні, але й національні почуття віруючих“.

Уповноважений Ради у Тернопільській області Старосвіт доносить:

„Однією з причин активізації церковників... на наш погляд, є реакційна частина священнослужителів, у минулому уніятів, які мають попертя націоналістичних елементів з числа колишніх головачів банд, які повернулися з місць покарання, і їхніх підручних“.

Боротьба влади з релігією

Аналізуючи боротьбу советської влади з церквою і релігією, у звіті Фурув пише:

„Аналіз проблеми кадрів приводить нас до точних політичних висновків. Вони полягають у тому, що духовенство Російської Православної Церкви, хоч і лояльне до советської влади, залишається корпоративною, ідеологією якої несумісна з нашим світоглядом. Церква, переживаючи сьогодні глибоку кризу, яка все більше загострюється, активно шукає виходу. Епископат розширює практику рукоположення у священники і дияконів з числа активістів релігійних об'єднань. Роля цієї категорії духовенства за останні роки значно зросла. Час до часу помітні екстремістські вилазки найбільш активних церковнослужителів, які хотіли б відновити більший вплив православної Церкви...“

„Багато священнослужителів шукають і знаходять способи більше контактуватися з віруючими — як в церкві, так і поза нею. На підкріплення цієї думки слід навести цифри збільшення сповідей з 21,590 у 1973 році до 23,350 у звітному (цебто плюс 1760). Попи буквально рухнуть на квартири віруючих, щоб довершувати відпущення вломи, де в гнітних обставинах похоронів релігійна пропаганда діє зокрема ефективно на умови і середня прибутків і віруючих рідних і близьких покійників...“

Про о. Івасюка (який правдоподібно був замордований у 1979 році в Казахстані — „Смолоскип“) уповноважений Ради у Чернігівській області Подольський писав:

„Священник Івасюк, будучи зареєстрованим у прихідстві в селах Ширівці, Із рожиці Хотинського району, для активізації діяльності церков почав виконувати фанатично настроєних віруючих, спираючись на них у роботі. При хрещенні дітей він вимагав на батьках дитини наперед довершити обряди вічнани, проводив катехизацію віруючих... Будучи покараним і переведеним на інше прихідство, він продовжував подібну практику, і так тепер (про нього) матеріали у стадії перевірки“.

Про становище церкви в Західній Україні в документі дослівно пишеться: „Серед слуг культу є

особи, які стараються виконувати не лише релігійні, але й національні почуття віруючих“.

Уповноважений Ради у Тернопільській області Старосвіт доносить:

„Однією з причин активізації церковників... на наш погляд, є реакційна частина священнослужителів, у минулому уніятів, які мають попертя націоналістичних елементів з числа колишніх головачів банд, які повернулися з місць покарання, і їхніх підручних“.

Боротьба влади з релігією

Аналізуючи боротьбу советської влади з церквою і релігією, у звіті Фурув пише:

„Аналіз проблеми кадрів приводить нас до точних політичних висновків. Вони полягають у тому, що духовенство Російської Православної Церкви, хоч і лояльне до советської влади, залишається корпоративною, ідеологією якої несумісна з нашим світоглядом. Церква, переживаючи сьогодні глибоку кризу, яка все більше загострюється, активно шукає виходу. Епископат розширює практику рукоположення у священники і дияконів з числа активістів релігійних об'єднань. Роля цієї категорії духовенства за останні роки значно зросла. Час до часу помітні екстремістські вилазки найбільш активних церковнослужителів, які хотіли б відновити більший вплив православної Церкви...“

„Багато священнослужителів шукають і знаходять способи більше контактуватися з віруючими — як в церкві, так і поза нею. На підкріплення цієї думки слід навести цифри збільшення сповідей з 21,590 у 1973 році до 23,350 у звітному (цебто плюс 1760). Попи буквально рухнуть на квартири віруючих, щоб довершувати відпущення вломи, де в гнітних обставинах похоронів релігійна пропаганда діє зокрема ефективно на умови і середня прибутків і віруючих рідних і близьких покійників...“

Про о. Івасюка (який правдоподібно був замордований у 1979 році в Казахстані — „Смолоскип“) уповноважений Ради у Чернігівській області Подольський писав:

„Священник Івасюк, будучи зареєстрованим у прихідстві в селах Ширівці, Із рожиці Хотинського району, для активізації діяльності церков почав виконувати фанатично настроєних віруючих, спираючись на них у роботі. При хрещенні дітей він вимагав на батьках дитини наперед довершити обряди вічнани, проводив катехизацію віруючих... Будучи покараним і переведеним на інше прихідство, він продовжував подібну практику, і так тепер (про нього) матеріали у стадії перевірки“.

Про становище церкви в Західній Україні в документі дослівно пишеться: „Серед слуг культу є

У Нью Джерсі...

(Закінчення зі стор. 1)

преса чи телевізія, радіо, ітд. користуватися. Цю функцію може часом перебрати новозорганізований Нюджерський Етнічний Культурний Центр. Політичне забарвлення прибрало дискусію, коли заторкено справу невластивого чи помилкового назвоначення, зокрема присутні росяни опрокидували ідентифікування Советського Союзу з Росією. Цим панелем проводила Канад Дутта, індійка (з Азії) член Етнічної Ради, при участі восьми панелістів.

Врешті третій панель — який проводив пастор Імре Юрій Берталан, маляр, обговорював імміграційні проблеми в світ пропозицій змін до імміграційного закону, на підставі предкладеної праці Ральфа Томаса, заступника директора Вашингтонської комісії для справ іммігрантів і вітків. У центрі уваги були актуальні і контрверсійні справи кубинців, які саме масово перебувають на березі Флориди, скомплікуювані тим, що існуючий закон не признає їм статусу „втікачів“ (refugees), але кваліфікує їх як аплікантів на азиль, за винятком тих вихідців, що мають родини в ЗСА. Панель виготовив ряд резолюцій і рекомендацій, що виходять поза рамки стейтвотвості компетенції в імміграційних справах, спрямовуючи їх за посередництвом стейтвотв адміністрації до Вашингтону.

Рекомендації і резолюції з трьох панелів відчитано, доповнено і одобрено на базі якого служив в дивізії СС, а „сестра була суджена за зв'язки з українськими буржуазними націоналістами“, Е. С. Стратіч-чука (з Івано-Франківської області), який має тісні зв'язки з „дядьком, бавином бандерівцем“ в Англії, П. М. Кузьміна і Д. С. Лисюка, депутата сільради з Тернопільської області.

Про інші випадки уповноважений Ради в Одеській області Гаврилов доносить: „Деякі громадяни з Західних областей, щоб заховати компромітуючі факти, переїжджають у східні області, влаштовуються тимчасово на роботу і вже звідти подають заяву в семінарію. Так, гр-н М. С. Гоцинець подав заяву з Анхартської області; розібравшись, виявилось, що він мешканець Львівської області, який просив духовну уніятства; націоналістично настроєний Курильський З. С. намагався поступити в семінарію як робітник з Дніпропетровська, насправді ж — він мешканець Львівської області“.

Після таких доносів „Рада прийняла заходи, які обмежують вступ у духовні заклади осіб з західних областей України, поклали край проникненню в число студентів осіб, у яких небажані настрої“.

В звіті широко пишеться, до яких преріжних заходів вдаються Патріархія і Рада, щоб майбутніх священників виховувати в комуністичному дусі. В семінаріях і духовних академіях студентам читають лекції про „комуністичну мораль“, програму комуністичної партії, культурну революцію Леніна, внутрішню і зовнішню політику КПРС тощо.

Православна церква в СРСР має офіційну назву „Російська (русская) православна церква“ (РПЦ). У всіх духовних школах всі дисципліни читають російською мовою, а священників примушують виступати проповіді теж цією мовою. Екзархат України видає лише один журнал українською мовою — „Православний вісник“, дуже малим тиражем, тоді як російською мовою виходять різні видання тиражем від трьох до 50 тисяч примірників (настільний православний календар).

Досить широко у звіті Фурува пишеться про діяльність московської Патріархії за кордоном — у Мадриді, Німеччині, Франції, ЗСА і Канаді, куди з Москви виїжджає ряд архієпископів і де видаються різноманітні мовні журнали московської Патріархії, редагування яких щільно контролює Рада у справах культур у СРСР.

кінцевій збірній сесії, а по редакційним оформленні в бюрі Ст. Ричера, їх передають до губернатора для дальших заходів. На закінчення, на пропозицію Ст. Ричера, присутні оплесками подякували Барбарі Тейлор, координаторові конференції.

Треба б додати, що подібні етнічні конференції відбувалися уже й попередніми роками з ініціативи різних середовищ, наприклад, заходом університету Ситон Голл (9-го січня 1978), в університеті Джерзі Сіті (5-го червня 1978), в Італійському Виховно-Культурному Центрі північного Ньюарку (19-го травня 1979), а також в часі конвенції Стейтвотв Осередку Етнічних Громад (в жовтні 1977 року), де було внесено українські резолюції в об'єднанні політичних в'язнів. Однак ця конференція, хоча не „перша“, як помилково названо може бути успішна в наслідках з огляду на пов'язання із урядом губернатора.

Між учасниками конференції була й значна група українців: Богдан Витвицький, Митрон Леськів, Йосип Лисогір, Зенон Онуфрив, Люба Остапак, Дора Рак, Катілія Смородська (член Етнічної Ради і голова едукативного комітету при Раді), Митрон Смородський, Франя Стек, Ірина Халупа.

Справи шкільництва-едукативної були предметом особливих уваги українських учасників; потрібно було б, щоб і наші фахівці в цій ділянці поцікавилися працю Едукативного комітету.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТАТІЯНА А. ШЕВЧУК, членка УНС Відд. 217 св. Носафата в Рочестері, Н. Я., померла 23 квітня 1980 р. на 83-му р. життя. Нар. 1897 р. в Голлі; членкою УНС стала у 1925 р. Залишила у смутку чоловіка Константина; сини — Іван, дочка: Стелла, Маріо і Рокі, 11 внуків, 3 правнучки й інших членів родини. Похорон відбувся 26 квітня на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Я.

Вічна їй Пам'ять!
Т. Кубарч, секр.

ЧЕШТЕР МАНАСТЕРСЬКИЙ, член УНС Відд. 276 св. Николая в Ембриді, Па., помер 19 квітня 1980 р. на 66-му р. життя. Нар. 1914 р. в Алікіппа, Па.; членом УНС став у 1922 р. Залишив у смутку дружину Ольгу, синів: Митрона, Еге-на і Юлія і дві сестри: Наталію і Івану. Похорон відбувся 22 квітня 1980 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Ембриді, Па.

Вічна йому Пам'ять!
Степан А. Іванюк, секр.

ТЕКЛЯ ПІНИЛО, членка УНС Відд. 143 Т-ва Любова у Грейт Медовс, Н. Дж., померла 5 травня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. в Україні; членкою УНС стала 1926 р. Залишила у смутку брата — Стефана, Носафа і Вілліама. Похорон відбувся 8 травня 1980 р. на цвинтарі Піквест в Грейт Медовс, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Анна О. Мандзюк, секр.

ВАСИЛЬ ВОРОВЕЦЬ, член УНС Відд. 143 Т-ва Чорноморська Січ в Ньюарку, Н. Дж., помер 2-го травня 1980 р. в Україні; членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку дружину Зеновію, синів Андрія Богдана й Марослава з родиною. Похорон відбувся 5 травня на цвинтарі Евергрін, Елізабет, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять!
М. П. Отрок, секр.

ЗБОРИ ВІДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го ЧЕРВНЯ 1980 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Віда, о. год. 10:30 ранку в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — А. Жу-та, предс., М. Бобечко, секр.

РОЗШУКИ

Павло і Параскевія Тінішин пошукують сина **СТЕФАНА ТІНИШИНА** уродж. 25 вересня 1926 р., зі села Сторона, пов. Дрогобич, тепер Івано-Франківське, якого німці забрали на роботу в 1942 р. і який працював в околиці Відня, Австрія. Остання відомість від нього була 1943 р. Хто знає він що небув про нього або він сам, проситься повідомити батьків — за винагородою — на адресу:

PAUL TINYSZIN
9 Ledgocet Avenue
New Britain, Conn. 06051 U.S.A.

Заграниці часосин проситься про передрук.

REAL ESTATE

ДО ПРОДАЖУ
2-АПАРТ. ДІМ
Модерний, новий, 6 літ, чудове положення, три мйлі до Союзівки.
(914) 626-7801

Недалеко Союзівки, в прекрасному положенні, **ПРОДАЄТЬСЯ ПОСІЛЬСТВО**, що складається з 5-ти модерних апартаментів і 1-род. дому. Добра інвестиція. Ціна поміркована.
Тел.: (914) 626-7088

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R. H. Burnadz
J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
5335 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 663-3475

191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3830

Директор **ІОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Займає встановлення похоронів в мйліцях, поховань в козких райони міста. Похорони по мінімальній ціні.

З громадою і для громади!

В ошадностях наше майбутнє!

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

Тел.: (215) 329-7080 або 329-7277

• ПЛАТИТИ НАЙВИЩЕ, ДОЗВОЛЕНІ ВЛАСТЯМИ, ВІДОТКИ НА ОШАДНОСТІ.
6% — 8% від сертифікатів, залежно від суми і часу на який вкладється.

• НОВІ 2%-РІЧНІ, ВИСОКО-ВІДОТКОВІ СЕРТИФІКАТИ мінімум 500.00 дол. — висота дивіденди залежить від U.S. Treasury Securities та змінється кожного місяця.

• „MONEY MARKET“ СЕРТИФІКАТИ — мінімум 10,000.00 дол. на 6 місяців.

• ДЛЯ БАЖАЮЧИХ КУПИТИ дім, підприємство, чи будь-яку посісльсть Українська Шадниця дає позики (mortgages) на дуже догідних умовах сплати.

• ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ дає правні і нотаріальні поради: згрозешлює заробітні та соціально-забезпечені чекі; продає державні бонди; видає подорожні чекі (Travelers Cheques); грошеві перекази (Money Orders) і т. п.

• ПРАЦЮЮЧИ У ВЛАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ або в таких, що не забезпечують їх пенсійним фондом, можуть собі відкрити в Шадниці пенсійне conto — IRA — вкладаючи на нього по 1,500.00 дол. річно. Згідно з Федеральним законом, гроші вложені на таке пенсійне conto вільно відтатати від приходового податку (Income Tax Return).

• Безкоштовні грошові перекази (Money Orders) для пенсіонерів.

• ГОДИНИ УРЯДУВАННЯ: Кожного дня від 9-ої год. рано до 3-ої год. по пол.; в п'ятницю від 9-ої год. рано до 7-ої год. веч. та в суботу від 9-ої год. рано до 12-ої полудня.

• Всі ошадністі мають державне забезпечення — F.S.L.I.C. — на 100,000.00 дол.

• Згідно з вимогами Федерального Банку, передчасне згрозешлення Сертифікатів підлягає частинному обтатненню дивіденди.

ЦІНИ ОГолошень В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

І НЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00

І НЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за приватні концерти, бизнесові оголошення, (заван, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00

ОГолошення на 8 ШПАЛЬТ. без огляду на їх зміст по 5.00 доларів за кожний інч.

Якщо до оголошення включаться знімки — конштутує додатково:

Фотопродукція на одну шпальту \$ 6.75

Фотопродукція на дві шпальти 8.50

Фотопродукція на три шпальти 10.00

УВАГА! УВАГА!

ОГолошення з Канади просимо платити в АМЕРИКАНСЬКІЙ ВАЛЮТІ!

ОГолошення на чергове число (2 дні перед появою) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ до 10-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГолошень В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (недільне видання) Ukrainian Weekly

І НЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00

І НЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ

за приватні концерти, бизнесові оголошення, (заван, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 7.00

Оголошення на чергове, недільне видання приймається ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ до 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЕННЯ: Всі організації, установи і поодинокі особи, які довають за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.